

การศึกษาตัวบ่งชี้ศักยภาพและการสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชา
บังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
**Investigation of Indicators for Learning Potential and Exploration of Exemption
Possibilities of First Year Yala Rajabhat University Students from
the Compulsory English Course**

สาวิตรี มะดอมะ
Sawitri Madoma

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University**

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาตัวบ่งชี้ศักยภาพและการสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้น
การเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ผู้เขียน นางสาวสาวตรี มะดอมะ

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

.....ประธานกรรมการ

(ดร.จอมใจ สุทธินนท์)

(ดร.วรรัตน์ หวานจิตต์)

.....กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ดร.จอมใจ สุทธินนท์)

.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จาภูพจน์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จาภูพจน์)

.....กรรมการ

(ดร.พนิดา สุขศรีเมือง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.จอมใจ สุทธินนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จากุพจน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ลงชื่อ.....

(นางสาวสาวิตรี มะค่อมะ)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นอนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวสาวิตรี มะค่อมะ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาตัวบ่งชี้ศักยภาพและการสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้น การเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ผู้เขียน	นางสาวสาวิตรี มะดอมะ
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ และเพื่อประเมินจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ รวมทั้งระบุทักษะทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องพัฒนาของนักศึกษาแต่ละระดับความสามารถทางภาษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ และผลคะแนน O-NET วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คะแนนมาตรฐาน Z-score คะแนนมาตรฐาน T-score และตารางไขว้

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีขนาดความรู้ด้านคำศัพท์ โดยเฉลี่ยที่ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ และมีผลคะแนน O-NET เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 17.86 ขนาดความรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ผลคะแนน O-NET มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีนักศึกษาที่ควรได้รับการยกเว้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เนื่องจากส่วนใหญ่ (95.6%) มีความสามารถทางภาษาเทียบเท่ากับระดับชั้น E (ตก) ของรายวิชาดังกล่าว และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับชั้น E นั้นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาทุกทักษะ โดยเน้นทักษะคำศัพท์เป็นลำดับแรกและทักษะการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและสอดคล้องกับความจำเป็นของนักศึกษา

Thesis Title	Investigation of Indicators for Learning Potential and Exploration of Exemption Possibilities of First Year Yala Rajabhat University Students from the Compulsory English Course
Author	Miss Sawitri Madoma
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were to study vocabulary levels test and O-NET scores for use as indicators of first year students' potential learning achievement in their compulsory English course, and to identify the number of those to be exempted from their compulsory English course as well as to indicate specific skills students with different language ability need to develop. The subjects were 250 freshmen at Yala Rajabhat University selected through Multi-stage Sampling. The instruments used were three tests, namely the Vocabulary Levels Test, Achievement Test in English for Communication Course, and O-NET Scores. Mean, Standard Deviation, Percentage, Pearson Correlation Coefficient, Z-score, T-score, and cross-tabulation were used to analyze the data.

The findings revealed that the average vocabulary size of all subjects was around the 2,000 word level, while their O-NET average score was 17.86%. The size of vocabulary was significantly related to the O-NET scores, and to the achievement test in English for Communication Course at .01. The O-NET scores were significantly related to the course achievement test at .01. It can be assumed that both vocabulary knowledge and O-NET scores can be used as indicators for success in their compulsory English course. In addition, it was found that none of the first year students should be exempted from the course, since the large majority (95.6%) of them had their proficiency level equivalent to Grade E (fail) in the course achievement test and Grade E students needed to develop all language skills with vocabulary skill as the first priority, and reading skill as the last. The results can be used in managing the teaching and learning process to correspond with the students' ability and needs.

กิตติกรรมประกาศ

ขอชู โกรอย่างสูงสุดแด่เอกองค์อัลลอฮ์ ซุบหฺ ในความเมตตาจากพระองค์ที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ต่อการทำงานที่ดีทั้งหลาย รวมถึงความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จาญพจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำในทุกๆ ด้าน รวมถึงคำสอนต่างๆ ที่กลายเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีความเพียรพยายาม ยืนหยัดต่อสู้อุปสรรคได้โดยไม่หวั่นไหว ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และปรับปรุงบทความวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ รวมถึงกำลังใจอันล้ำค่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก

ขอขอบพระคุณ ดร.วรรัตน์ หวานจิตต์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.พนิดา สุขศิริเมือง และดร.จอมใจ สุทธินนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ศรีเพชรพันธุ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้เครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ ประสบการณ์ และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดจนจบการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณ อ.นุรีฮัน เร็งมา ผู้อำนวยการโรงเรียนคารุสศาลาม สำหรับโอกาสที่ดีที่สุดที่มอบให้ รวมถึงเพื่อนบุคลากรทุกท่าน สำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือที่มีให้ผู้วิจัยตลอดการศึกษา

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอขอบพระคุณกำลังใจที่ยิ่งใหญ่จากครอบครัว บิดา มารดา น้าชาย (นายเมธี อรุณ) น้องสาว และน้องชาย ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา ขอเอกองค์อัลลอฮ์ ซุบหฺ ได้โปรดประทานผลตอบแทนความดีงามอย่างดีที่สุดแก่บรรดาผู้มีส่วนร่วม ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกท่าน คุณประโยชน์หรือกุศลอันใดที่เกิดจากบทความฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คณาจารย์ บุพการี และผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สาวิตรี มะดอมะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์และการประชุมวิชาการ	(11)
สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสารและการประชุมวิชาการ	(12)
เนื้อหา:	
1. บทนำ	1
2. วัตถุประสงค์	4
3. วิธีการวิจัย	5
4. ผลและการวิเคราะห์	5
5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ	10
เอกสารอ้างอิง	13
ภาคผนวก	16
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย	17
1.1 แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	18
1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย	40
2.1 การศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	41
2.2 การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา	57
ประวัติผู้เขียน	67

รายการตาราง

	หน้า
บทความวิจัย (1)	
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	46
2. ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความรู้คำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และคะแนนความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	49
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	50
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	50
5. ความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	51
บทความวิจัย (2)	
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	60
2. ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) และความสามารถในการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	61
3. จุดแบ่งในการจัดกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามความสามารถของผู้เรียน	62
4. ตารางไขว้ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) และความ สามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	62
5. ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	63

รายการผลงานที่ตีพิมพ์และการประชุมวิชาการ

1. สาวิตรี มะดอมะ และมณฑา จาญพจน์. (2557). การศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
2. สาวิตรี มะดอมะ และมณฑา จาญพจน์. (2557). การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15: “50 ปี ก้าวการอุทิศเพื่อสังคม” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 2362-2371.

ลํานาหนังสือตอบรับจากวารสารและการประชุมวิชาการ (1)

ที่ ศส 0521.1.11/45๙

คณะศิลปศาสตร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
90112

๕ พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ตอบรับการได้รับบทความ

เรียน นางสาวสาวิตรี มะตอมะ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง ความรู้ด้านศัพท์ หรือ ความสามารถทางภาษาดังฤจะ
สามารถเป็นดัชนีที่ดีกว่าในยวเรชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อตีพิมพ์ในวารสารศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามความ
ทราบแล้วนั้น

กองบรรณาธิการได้รับบทความของท่านแล้ว และจะนำบทความของท่านเข้าสู่กระบวนการ
ประเมินคุณภาพโดยกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป ทั้งนี้ กองบรรณาธิการจะแจ้งผลให้ท่านทราบ
อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาลี สบายยิ่ง)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศิลปศาสตร

งานวิจัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7428-6675

E-mail: waraporn.no@psu.ac.th

สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสารและการประชุมวิชาการ (2)

หนังสือรับรองฉบับนี้ได้ไว้เพื่อแสดงว่า นางสาวสาวิตรี มะดอมะ ได้นำเสนอบทความวิจัย เรื่อง “การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา(Exploring Possibilities in Exempting First Year University Students from Their Required English Course and Specifying Skills to be Developed)” ในงานประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 วันที่ 15-28 มีนาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น ซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นอนุญาตให้แนบบทความวิจัยดังกล่าวในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาได้

โพธิ์ไฉ่ ณ วันที่ 28 มีนาคม 2557

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ตัตตะวะศาสตร์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. บทนำ

การพัฒนาองค์ความรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของการศึกษาระดับอุดมศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) และทักษะหนึ่งอันจะเป็นพื้นฐานสู่การพัฒนาศักยภาพดังกล่าว นั่นคือ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ที่มีความจำเป็นในการใช้ค้นคว้าหาความรู้และสื่อสารในโลกปัจจุบัน

Knight (1994, อ้างถึงใน Golkar & Yamini, 2007) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือ ความรู้ด้านคำศัพท์ ที่เป็นกุญแจสำคัญในการถ่ายทอดความหมาย Nation (1990) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ 1) รูปแบบของคำ (word form) คือ ความรู้เกี่ยวกับคำหรือกลุ่มคำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันเพื่อใช้ในการฟังหรือการอ่าน และสามารถที่จะสื่อความหมายของคำหรือกลุ่มคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง 2) ตำแหน่งของคำ (word position) คือ ความรู้เรื่องหลักไวยากรณ์และคำปรากฏรวม อีกทั้งยังหมายรวมถึงความรู้เรื่องระดับความถี่ของการใช้คำหรือกลุ่มคำต่างๆ 3) หน้าที่ของคำ (word function) คือ ความสามารถในการพิจารณาคำหรือกลุ่มคำที่ใช้ในเชิงวิชาการและคำที่ใช้เพื่อการพูด สามารถแยกแยะคำที่สุภาพและไม่สุภาพ และ 4) ความหมายของคำ (word meaning) คือ ความรู้และเข้าใจความหมายที่เกี่ยวข้องของคำหรือกลุ่มคำที่ปรากฏในประโยคได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ Cook (2001) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การรู้คำศัพท์ไม่ใช่แค่เพียงรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงความเข้าใจในรูปแบบของคำ เช่น การอ่านออกเสียง และการสะกดคำที่ใช้ในประโยคอีกด้วย คำศัพท์จะเป็นส่วนประกอบเบื้องต้นของข้อความที่สื่อสารทั้งการพูด เขียน ฟัง และอ่าน

จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หากผู้ใดขาดความรู้ในด้านคำศัพท์ ก็ไม่อาจใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริพร ลิ้มตระกูล 2535, น.13) วรรณพร ศิลาขาว (2538) กล่าวว่า การสอนคำศัพท์มีความจำเป็นอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและทักษะอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Goulden, Nation, and Read, (1990) ที่พบว่า การมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่อยู่ในระดับสูงส่งผลต่อความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษยังสามารถวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อีกด้วย (Laufer & Goldstein, 2004; Al-Jarf, 2007) และในขณะเดียวกันระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก็สามารถบ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน

ภาษาอังกฤษในอนาคต (Tonkyn, 1995) ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Teo and Chatupote (2002) และ Fakeye and Ogunsiji (2009) ที่พบว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดี ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำไปด้วย จะเห็นได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสามารถชี้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น จำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อค้นคว้าและเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ จึงต้องมีการประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ที่เข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาว่ามีความพร้อมในการศึกษาชั้นสูงมากน้อยเพียงใด และมหาวิทยาลัยทั้งหมดก็จัดให้มีการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในประเทศไทยกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้การทดสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อิงมาตรฐาน (Standard-based achievement test) และนำผลที่ได้มาใช้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน แบบทดสอบดังกล่าวเป็นการวัดความรู้รวบยอดปลายช่วงชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยให้คะแนน O-NET มีน้ำหนักเท่ากับร้อยละ 30 ของเกณฑ์การคัดเลือกทั้งหมด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ [สทศ], 2556) และยังใช้คะแนนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Exit Examination) โดยใช้ผลการเรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและคะแนน O-NET ในสัดส่วน 80:20 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551, 2555) ดังนั้น ผลคะแนน O-NET จึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียนอันเกิดจากการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

ณ ปัจจุบัน นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควร โดยจากการทดสอบ O-NET พบว่ารายวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ตลอดช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะปีการศึกษา 2554 และ 2555 ที่พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 19.22 และ 21.80 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยแต่ละสาระชี้ให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง

(สทศ, 2556) เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาด้วยระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ต่ำ จึงไม่สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้มากเท่าที่ควรภายในระยะเวลา และจำนวนหน่วยกิตที่จำกัด ผลที่ตามมา คือ การถอนและการสอบไม่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน (อดิศา เตียว และคณะ, 2547) อย่างไรก็ตาม Graham (1987) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบทางภาษาว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ปัจจัยอื่นๆ เช่น หลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่างก็มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนทั้งสิ้น

ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของไทยนั้น ได้มีประกาศนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา (2544) กำหนดให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงระบบการเรียนของนักศึกษา โดยให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 12 หน่วยกิตขึ้นไป และกำหนดให้ 6 หน่วยกิตแรก เป็นวิชาที่เน้นทักษะสัมพันธ์และทักษะการเรียนรู้ ส่วนที่นอกเหนือจากนั้นให้จัดตามความต้องการของแต่ละสาขาวิชา รวมทั้งให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถเพื่อสร้างมาตรฐานสำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งกำหนดไว้ 4 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 คือ ระดับต่ำกว่ามาตรฐานของการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย สำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ที่อุดมศึกษากำหนด เพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาที่มีประสิทธิภาพให้นักศึกษา ก่อนเข้าเรียนภาควิชาบังคับต่อไป ระดับที่ 2 ให้เข้าเรียนภาษาอังกฤษ 1 ซึ่งเป็นระดับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสังคมทั่วไปทั้งในและนอกสถานศึกษา ระดับที่ 3 ให้เข้าเรียนภาษาอังกฤษ 2 เป็นระดับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการศึกษา และระดับที่ 4 ให้เข้าเรียนภาษาอังกฤษ 3 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยต่างๆ สามารถกำหนดเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสม เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548, 2548) จะเห็นได้ว่า การจัดหลักสูตรการเรียนวิชาทางภาษาที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาความสามารถที่หลากหลายของนักศึกษาได้ ทำให้การยกระดับคุณภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอาจทำได้ง่ายขึ้น

ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ก็ได้มีการจัดให้นักศึกษาจากทุกสาขาวิชาเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

และพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับทั่วไป เพื่อสร้างความรู้ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้วิธีการจัดหมวดหมู่เรียน กลุ่มละ 40-50 คน ตามลำดับการ ลงทะเบียนโดยไม่ได้แยกนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษาและสาขาวิชาที่เรียน จาก วิธีการจัดกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวทำให้นักศึกษาแต่ละบุคคลไม่สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพที่ แท้จริงได้ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงก็ไม่อาจเริ่มเรียนในระดับที่สอดคล้องกับ ความสามารถของตนเอง ในขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาดำก็ไม่สามารถพัฒนาตนเอง ให้ขึ้นมาถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดได้ ปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ การขาดทักษะต่างๆ ทาง ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอยู่ในระดับต่ำมาก (อดิศา เตียว และ คณะ, 2547) ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่คาดหวังระดับ ความสามารถที่สูงกว่านั้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความเป็นไปได้ของการใช้เครื่องมือวัดระดับ ความสามารถของผู้เรียนคือ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Nation (2008) และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ ศักยภาพของผู้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ด้านคำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฯ รวมถึงประเมินจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารฯ เพื่อคัดกรองนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง ให้ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชาดังกล่าว และระบุทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับความสามารถทางภาษาที่ จำเป็นต้องพัฒนา เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับ ศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน อันจะทำให้การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Nation (2008) และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ ศักยภาพของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2.2 เพื่อประเมินจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อระบุทักษะทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องพัฒนาของนักศึกษาแต่ละระดับ
ความสามารถทางภาษา

3. วิธีการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปี
การศึกษา 2556 จำนวน 1,095 คน ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร (มหาวิทยาลัยราช
ภัฏยะลา, 2556) กลุ่มตัวอย่าง ได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยใช้
คะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นเกณฑ์ เริ่มจากการใช้
เทคนิค 33% ของ Hughes (1989) ในการจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อให้ได้ตัวแทนประชากรที่มีความสามารถหลากหลาย จากนั้นจึงใช้
ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและนำมาเฉลี่ยอัตราส่วน
ที่ใช้แต่ละคณะ จึงได้นักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น จำนวน 254 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ เวอร์ชัน 2 พัฒนาโดย Nation (2008) จำนวน 30 ข้อ (ดูภาคผนวก 2 หน้า 45)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาระดับ
จำนวน 90 ข้อ (ดูภาคผนวก 2 หน้า 55) และผลคะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้น
พื้นฐาน (O-NET)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ
(Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
สัน (Pearson Correlation Coefficient) คะแนนมาตรฐาน Z-score คะแนนมาตรฐาน T-score และ
ตารางไขว้ (Cross Tabulation)

4. ผลและการวิเคราะห์

4.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น
พื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1

โดยภาพรวมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถในการรับรู้คำศัพท์อยู่ที่ 26.74 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน หรือ คิดเป็นร้อยละ 29.71 โดยมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับ 2,000 คำ สูงที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 (34.33%) รองลงมา คือ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับอยู่ที่ 9.64 (32.13%) และ 6.81 (22.70%) ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพื้นฐานทางด้านคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tabatabaei and Yakhabi (2011) ที่พบว่า นักศึกษาชาวอิหร่านซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ระดับ 2,000 คำ เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ Nation (1990) ได้กล่าวถึงระดับคำศัพท์ 2,000 คำไว้ว่าเป็นระดับที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อใช้ในการสื่อสารขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน จึงอาจตีความได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น อาทิ เช่น การสนทนาเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และ โรงเรียนเท่านั้น ความสามารถของผู้เรียนดังกล่าวจึงขัดแย้งกับความต้องการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่กำหนดให้นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายต้องมีคำศัพท์โดยประมาณ 3,600 - 3,750 คำ เพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ และสรุปความเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม อีกทั้งยังคาดหวังให้ผู้เรียนสามารถสนทนา และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เพื่อให้สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่นักศึกษามีความรู้คำศัพท์อยู่ที่ระดับ 2,000 คำ ถือเป็นระดับคำศัพท์ที่ยังไม่เพียงพอต่อการศึกษาระดับสูงในระดับอุดมศึกษาต่อไป

ในขณะที่ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษามีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 17.86 เท่านั้น สามารถอธิบายได้ว่า ลักษณะของแบบทดสอบ O-NET เป็นข้อสอบที่เน้นการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ข้อสอบจะเป็นการตีความ การวิเคราะห์เนื้อหาจากบริบท โดยครอบคลุมเนื้อหา 4 สาระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ทั้งนี้ Nation (1990) กล่าวว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้คำศัพท์ในระดับ 3,000 คำ จึงจะมีความสามารถในการร้อยเรียงคำศัพท์ให้เกิดประโยคที่ใช้สำหรับภาษาพูดและสามารถเริ่มต้นอ่านตำราที่แท้จริงได้อย่างเข้าใจ รวมถึงสามารถสรุปเนื้อหาจากบทความที่ได้อ่าน ดังนั้นความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาไม่สามารถวิเคราะห์ ตีความและสรุปเนื้อหาข้อสอบได้อย่างแม่นยำตามที่หลักสูตรตั้งเป้าหมายไว้ จึงส่งผลให้ผลคะแนน O-NET ของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ

ผลการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.92 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน หรือ คิดเป็นร้อยละ 29.91 ซึ่งนักศึกษาทำคะแนนได้ดีที่สุดในทักษะการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.91 (44.55%) รองลงมา คือ ทักษะไวยากรณ์ ทักษะการพูด และทักษะคำศัพท์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยแต่ละทักษะอยู่ที่ 7.74 (30.96%), 6.86 (34.30%) และ 3.56 (14.24%) ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 สามารถทำข้อสอบได้ดีที่สุดในทักษะการอ่าน และทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ ทักษะคำศัพท์

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.301, p<.01$) เมื่อพิจารณาคำศัพท์แต่ละระดับพบว่า ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.211, .323$ และ $.178, p<.01$ ตามลำดับ)

ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.671, p<.01$) เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาคำศัพท์แต่ละระดับ พบว่า ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.503, .616$ และ $.489, p<.01$ ตามลำดับ)

ในขณะที่ผลคะแนน O-NET มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.331, p<.01$) เมื่อพิจารณาทักษะที่ใช้ทดสอบในแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ แต่ละทักษะ พบว่า ทักษะการพูด ทักษะคำศัพท์ ทักษะไวยากรณ์ และทักษะการอ่าน มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.301, .187, .219$ และ $.293, p<.019$ ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน

จะเห็นได้ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า หาก

ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับสูง ก็จะสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้ดีเช่นกัน ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ ก็จะสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับการศึกษาของ Golkar and Yamini (2007) และ Nemati (2010) ที่พบว่า ขนาดความรู้ด้านคำศัพท์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่ง Nemati (2010) ได้สนับสนุนว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับสูง ก็จะสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเช่นเดียวกัน จากความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า ทั้งความรู้ด้านคำศัพท์ และผลคะแนน O-NET สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

4.3 การยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การแบ่งระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้แบ่งผลคะแนน O-NET เป็น 8 ระดับ ตามระบบเกรดของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาพบว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ (95.6%) ในขณะนี้อยู่ในระดับขั้น E (ตก) ของผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ นักศึกษาทำคะแนนได้ดีที่สุดในระดับขั้น B (ดี) เพียงร้อยละ 0.4 นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาน้อย (0.4 %) ที่ทำคะแนนได้ในระดับขั้น C+ (ดีพอใช้) ในทางตรงกันข้าม ไม่มีจำนวนนักศึกษาที่สามารถทำคะแนนได้ในระดับขั้น A (ดีเยี่ยม) และ B+ (ดีมาก)

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนน O-NET กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาโดยใช้ตารางไขว้พบว่า นักศึกษาที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับขั้น E (ตก) ส่วนใหญ่จะมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับขั้น E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ซึ่งคิดเป็นจำนวนนักศึกษาร้อยละ 91.2 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับขั้น D (1.6%) และระดับขั้น D+ (0.8%) จะมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับขั้น E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับขั้น C+ (0.4%) และระดับขั้น B (0.4%) ก็มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับขั้น E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นไปได้เพราะนักศึกษาจำนวนร้อยละ 0.4 นี้ ไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบ

จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ไม่สามารถได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างไรก็ตามคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาดังกล่าวเป็นการทดสอบความสามารถก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงรายงานได้เพียงว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อยู่ในระดับขั้น E (ตก) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาศักยภาพทางภาษาให้ขึ้นมาถึงมาตรฐานที่อุดมศึกษากำหนด และสามารถเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาการใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษก็พบว่ามหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษามีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมไม่เท่ากันจึงเป็นไปได้ยากที่จะใช้เพียงเกณฑ์เดียวสำหรับทุกมหาวิทยาลัย ดังเช่นผลการศึกษาของ Teo and Chatupote (2002) ที่ได้กำหนดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับคะแนน 0 - 33 คะแนน ต้องเข้าเรียนรายวิชาเตรียมภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษาที่ได้คะแนนอยู่ที่ระดับคะแนน 34 - 66 คะแนน สามารถเข้าเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ได้ทันที นักศึกษาที่ได้คะแนนอยู่ที่ระดับคะแนน 67 - 74 คะแนน สามารถเข้าเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 และนักศึกษาที่ได้คะแนนอยู่ที่ระดับคะแนน 75 - 100 คะแนน ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 งานวิจัยของ Rethinasamy and Chuah (2011) ก็ได้กำหนดให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย ที่ได้คะแนนจากการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับคะแนน 0 - 179 คะแนน ต้องเข้าเรียนรายวิชาเตรียมภาษาอังกฤษ 1 (preparatory English 1) และรายวิชาเตรียมภาษาอังกฤษ 2 (preparatory English 2) ในขณะที่นักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ 180 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาเตรียมภาษาอังกฤษ 1 และรายวิชาเตรียมภาษาอังกฤษ 2 โดยนักศึกษาสามารถเข้าศึกษาในรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษได้ทันที แต่ไม่มีการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยต่างๆ จะต้องหาวิธีการที่เหมาะสมในการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวสำหรับมหาวิทยาลัยของตน

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยอาจสรุปเกณฑ์การยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้ว่าควรกำหนดให้นักศึกษาที่ได้ผล

คะแนน O-NET อยู่ที่ระดับชั้น B+ (ดีมาก) หรือระดับคะแนนตั้งแต่ 87.65 ขึ้นไป ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ

4.4 ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับความสามารถ

นักศึกษาที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับชั้น E ระดับชั้น D และระดับชั้น C+ ได้คะแนนจากการวัดความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ในทักษะการอ่าน ดีที่สุด (43.85%, 65% และ 50% ตามลำดับ) และทำคะแนนได้น้อยที่สุดในทักษะคำศัพท์ (13.84%, 32% และ 4% ตามลำดับ) ในทางตรงกันข้าม มีเพียงนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น D+ เท่านั้น ที่ทำคะแนนในทักษะไวยากรณ์ได้ดีกว่าทักษะการพูด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 44.00 และ 40.00 ตามลำดับ นอกจากนี้แล้วยังพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น B ทำคะแนนในทักษะไวยากรณ์ เท่ากับทักษะการพูด โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 40.00 ทั้งสองทักษะ แสดงว่า โดยภาพรวม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แต่ละระดับมีความสามารถทางการอ่านดีที่สุดในทักษะคำศัพท์น้อยที่สุด โดยส่วนใหญ่ยังทำคะแนนในแต่ละทักษะต่ำกว่าร้อยละ 50 จะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับชั้น D และ E ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเพียงนักศึกษา 2 ระดับนี้เท่านั้น

สรุปได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับชั้น E (ตก) มีความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถทางภาษาทุกทักษะ ทั้งนี้ ต้องการการพัฒนาทักษะคำศัพท์เป็นลำดับแรก และการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับชั้น D (อ่อนมาก) ได้คะแนนจากการวัดความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ สูงกว่าร้อยละ 50 ในทักษะการอ่าน และทักษะการพูด (65% และ 50% ตามลำดับ) แต่ทักษะที่ยังอ่อนคือ ทักษะคำศัพท์ (32%) อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาระดับชั้น D มีความสามารถทางภาษาที่ดีพอสมควรในทักษะการอ่าน และทักษะการพูด แต่ยังคงต้องการการพัฒนาในทักษะคำศัพท์ เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา เดียว และคณะ (2547) ที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีทักษะการอ่านมากที่สุด เช่นเดียวกับงานวิจัยของ พรรณศรีมี เก้าธรรมสาร และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในระดับคำศัพท์ 2,000 คำ และมีผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อยู่ในระดับต่ำ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 17.86 ความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และความสามารถใน

การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในขณะที่อยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่ (95.6%) มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเทียบเท่ากับระดับชั้น E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ทำให้ไม่อาจได้รับการพิจารณาขยับการเรียนรายวิชาดังกล่าวได้ และมีความจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะคำศัพท์

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าทั้งระดับความรู้ด้านคำศัพท์ และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้ แต่แบบทดสอบ O-NET เป็นข้อสอบมาตรฐานที่มีการจัดสอบทุกปี ดังนั้นการใช้แบบทดสอบ O-NET ในการวัดความสามารถทางภาษาของผู้เรียนจึงอาจมีความเหมาะสมยิ่งกว่า เนื่องจากสามารถลดภาระและงบประมาณด้านการจัดการสอบได้

2. ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาที่อยู่ในระดับต่ำ จึงควรมีการกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน เช่น การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาคำ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อสร้างความรู้ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3. ในการจัดกลุ่มการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ควรจัดกลุ่มให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เรียนในชั้นเรียนเดียวกัน ด้วยข้อจำกัดของจำนวนนักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ในหลายปีการศึกษาต่อเนื่องกัน เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของผลการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. ควรนำผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ มาใช้เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของตัวบ่งชี้ศักยภาพทางการเรียนให้มากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำระดับความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET มากำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน
4. ควรวิจัยซ้ำในประเด็นเดียวกันนี้กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ต้องการวัดความสามารถของผู้เรียนก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อศักยภาพของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- “ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา” (2544, 3 พฤษภาคม).
- “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548” (2548, 25 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 122 ตอนที่ 39 ง. หน้า 7-13
- “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551” (2555, 21 มิถุนายน).
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-25.
- พรพรรณศรี เฝ้าธรรมสาร และคณะ. (2551). *รายงานวิจัย เรื่อง ความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2555). *สถิติจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วรรณพร ศีลาขาว. (2538). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2535). *คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2556). *รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2554-2555*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.niets.or.th>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 มีนาคม 2556).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา.

- อดิศา เตียว และคณะ. (2547). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Al-Jarf, R. (2007). Teaching Vocabulary to EFL college Students Online. *CALL-EJ Online*, 8(2).
- Cook, V. (2001). *Second language learning and language teaching*. (3rd ed.). Madison Avenue, NY: Oxford University.
- Fakeye, D.O. & Ogunsiji Y. (2009). English language proficiency as a predictor of academic achievement among EFL students in Nigeria. *European Journal of Scientific Research*, 37(3), pp. 490-495.
- Golkar, M., & Yamini, M. (2007, December). Vocabulary and reading comprehension. *The Reading Matrix*, 7(3), pp. 88-112.
- Goulden, R., Nation, P., & Read, J. (1990). How large can a receptive vocabulary be?. *Applied Linguistics*, 11(4), pp. 341-363.
- Graham, J.G. (1987). English language proficiency and the prediction of academic success. *TESOL Quarterly*, 21(3), pp. 505-21.
- Hughes, A. (1989). *Testing for Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610
- Laufer, B., & Goldstein, Z. (2004, September). Testing vocabulary knowledge: Size, strength, and computer adaptiveness. *Language Learning*, 54(3), pp. 399-436.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Boston: Heinle & Heinle.
- Nation, P. (2008). *Teaching vocabulary: strategies and techniques*. Boston: Heinle Cengage Learning.
- Nemati, A. (2010, June). Proficiency and size of receptive vocabulary: Comparing EFL and ESL environments. *International Journal of Educational Research and Teaching*, 1(1), pp. 46-53.
- Rethinasamy, S. & Chuah, K.M. (2011). The Malaysian University English Test (MUET) and its use for placement purposes: A predictive validity study. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 8(2), pp. 234-245.

- Tabatabaei, O., & Yakhabi, M. (2011, December). The relationship between morphological awareness and vocabulary size of EFL learners. *English Language Teaching*, 4(4), pp. 262-273.
- Teo, A. & Chatupote, M. (2002). Criteria for placing first year students in required English courses at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. *Thai TESOL Bulletin*. 16(1), pp. 1-17.
- Tonkyn, A. (1995). English language proficiency standards for overseas students: Who needs what level?. *Journal of International Education*, 6(3), pp. 37-61.

ภาคผนวก

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย

- 1.1 แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
พัฒนาการเรียนรู้

1.1 แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อ.เมือง จ.ยะลา

แบบทดสอบ 30 ข้อ คะแนนรวม 90 คะแนน

เวลา 30 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์เพื่อการวิจัย และไม่มีผลใดๆต่อผลการเรียนของนักศึกษา
2. ขอความร่วมมือนักศึกษาทำแบบทดสอบฉบับนี้อย่างเต็มความสามารถ เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษาเอง และการสอนภาษาอังกฤษต่อไป
3. ขอให้นักศึกษาทำแบบทดสอบให้ครบทั้ง 30 ข้อ ให้เลือกตัวอักษรหน้าคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาเขียนลงในช่องว่างหน้าความหมายภาษาไทยให้ถูกต้องตามความหมายที่ให้ไว้ทั้งสามความหมาย

ตัวอย่าง

a. business

b. clock

c. horse

d. pencil

e. shoe

f. wall

___ f ___ ผนังห้อง

___ c ___ ม้า

___ d ___ ดินสอ

ชื่อ-สกุล _____ รหัสนักศึกษา _____ คณะ _____ สาขา _____

ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ

ข้อ 1

- a. copy
- b. event _____ จุดปลายสุด ยอด
- c. motor _____ เครื่องยนต์ขับเคลื่อน
- d. pity _____ คัดลอก เลียนแบบ
- e. profit
- f. tip

ข้อ 2

- a. accident
- b. debt _____ เสียขำราม
- c. fortune _____ หนี้
- d. pride _____ ความภาคภูมิใจ
- e. roar
- f. thread

ข้อ 3

- a. coffee
- b. disease _____ ค่าจ้าง
- c. justice _____ กระโปรง
- d. skirt _____ ความยุติธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย
- e. stage
- f. wage

ข้อ 4

- a. clerk _____
- b. frame _____ เครื่องคั้มแอลกอฮอล์ชนิดหนึ่ง
- c. noise _____ เสมียน พนักงาน
- d. respect _____ เสียงรบกวน เสียงดั่ง
- e. theatre
- f. wine

ข้อ 5

- a. dozen
- b. empire _____ โอกาส
- c. gift _____ จำนวนหนึ่งไหล
- d. opportunity _____ ภายี
- e. relief
- f. tax

ข้อ 6

- a. admire
- b. complain _____ ยีคออก
- c. fix _____ แนะนำ
- d. hire _____ ชั้ชม
- e. introduce
- f. stretch

ข้อ 7

- a. arrange
- b. develop _____ พัฒนา
- c. lean _____ จัค เตรียม
- d. owe _____ ชอบมากกว่า
- e. prefer
- f. seize

ข้อ 8

- a. blame
- b. elect _____ ผลิต
- c. jump _____ เลือกลง
- d. manufacture _____ ละลาย
- e. melt
- f. threaten

ข้อ 9

- a. ancient
- b. curious _____ ยาก
- c. difficult _____ เก้าเก้า
- d. entire _____ สักดีสิทธิ์
- e. holy
- f. social

ข้อ 10

- a. bitter
- b. independent _____ สวยงาม น่ารัก
- c. lovely _____ เล็กน้อย, นิดหน่อย
- d. merry _____ เป็นที่นิยม
- e. popular
- f. slight

ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ

ข้อ 11

a. bull	
b. champion	_____ ความมีศักดิ์ศรี
c. dignity	_____ ผู้ชนะเลิศ
d. hell	_____ พิพิธภัณฑ
e. museum	
f. solution	

ข้อ 12

a. blanket	
b. contest	_____ ช่วงหยุดพักการทำงานเป็นเวลาหลายวัน
c. generation	_____ คุณความดี
d. merit	_____ ห้าม
e. plot	
f. vacation	

ข้อ 13

a. comment	
b. gown	_____ เสื้อคลุม ชุดยาว
c. import	_____ สินค้านำเข้า
d. nerve	_____ เส้นประสาท
e. pasture	
f. tradition	

ข้อ 14

- a. administration
- b. angel _____ ผู้งสัตว์
- c. fort _____ เทพ นางฟ้า
- d. frost _____ การบริหาร
- e. herd
- f. pond

ข้อ 15

- a. atmosphere
- b. counsel _____ ให้คำปรึกษา
- c. factor _____ สนามหญ้า
- d. hen _____ แม่ไก่
- e. lawn
- f. muscle

ข้อ 16

- a. abandon
- b. dwell _____ อาศัย
- c. oblige _____ ทำให้ลู่ลวง ฝ่าฝืน
- d. pursue _____ ละทิ้ง จากไป
- e. quote
- f. resolve

ข้อ 17

- a. assemble
- b. attach _____ มองหาอย่างตั้งใจ
- c. peer _____ หยุค ล้มเลิก
- d. quit _____ กรีดร้อง
- e. scream
- f. toss

ข้อ 18

- a. drift
- b. endure _____ อดทน
- c. grasp _____ ถัก
- d. knit _____ จับ/คว่ำ
- e. register
- f. tumble

ข้อ 19

- a. brilliant
- b. distinct _____ หอม บาง
- c. magic _____ มั่นคง
- d. naked _____ เปลือย ไม่ปกปิด
- e. slender
- f. stable

ข้อ 20

- a. aware
- b. blank _____ ปกติ
- c. desperate _____ สูงสุด, เหนือสุด
- d. normal _____ ธรรมดา
- e. striking
- f. supreme

ระดับคำศัพท์ 5,000 คำ

ข้อ 21

- a. analysis
- b. curb _____ ความกระตือรือร้น
- c. gravel _____ เงินกู้ซื้อบ้าน
- d. mortgage _____ ก้อนกรวด
- e. scar
- f. zeal

ข้อ 22

- a. cavalry
- b. eve _____ เนิน
- c. ham _____ วันก่อนวันหยุดหรือวันเทศกาล
- d. mound _____ ทหารม้า
- e. steak
- f. switch

ข้อ 23

- a. circus
- b. jungle _____ เครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง
- c. nomination _____ ม้านั่งไม่มีพนัก
- d. sermon _____ การเทศนา
- e. stool
- f. trumpet

ข้อ 24

- a. artillery
- b. creed _____ ต้นไม้ชนิดหนึ่ง
- c. hydrogen _____ หลักความเชื่อ
- d. maple _____ ปืนใหญ่
- e. pork
- f. streak

ข้อ 25

- a. chart
- b. forge _____ แขนง แผนภูมิ
- c. mansion _____ คฤหาสน์
- d. outfit _____ โรงตีเหล็ก
- e. sample
- f. volunteer

ข้อ 26

- a. contemplate
- b. extract _____ ไคร์ครวญ
- c. gamble _____ ฟันชี้ ทูเลา
- d. launch _____ ทำให้โกรธ
- e. provoke
- f. revive

ข้อ 27

- a. demonstrate
- b. embarrass _____ พักผ่อน ผ่อนคลาย
- c. heave _____ ทำให้แตกเป็นชิ้น
- d. obscure _____ ทำให้รู้สึกอายหรือประหม่า
- e. relax
- f. shatter

ข้อ 28

- a. correspond
- b. embroider _____ ติดต่อกันทางจดหมาย
- c. lurk _____ ซุ่มซ่อน
- d. penetrate _____ โกรธเคือง
- e. prescribe
- f. resent

ข้อ 29

- a. decent
- b. frail _____ เปราะ ง่าย
- c. harsh _____ เกี่ยวกับเทศบาล
- d. incredible _____ ซึ่งไม่น่าเชื่อ
- e. municipal
- f. radical

ข้อ 30

- a. adequate
- b. internal _____ เพียงพอ
- c. mature _____ บรรลุวุฒิภาวะ
- d. profound _____ โดดเดี่ยว
- e. solitary
- f. tragic

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาศึกษาเรียนรู้

English for Communication and Learning Development Course

Achievement Test 90 items 90 points Time 90 mins.

Yala Rajabhat University

Name _____ Student Code _____ Faculty _____ Major _____

Part I: Conversation (20 points)

Directions: Complete the following conversation.

1. Mark: Good morning. I am Mark Lester. May I speak to Mr.Somsak Khongkaew of the personnel department, please?

Secretary: _____ I'll put you through.

- a. He has just gone out. b. He is in the toilet.
c. I afraid you can't. d. Hold on, please.

2. A: I have tickets to the baseball game on Saturday. _____

B: Yes, of course.

- a. Could you want it? b. Do you buy it?
c. Would you like to go? d. Did you like to go?

Dialogue 1 (Items 3-7)

Directions: Choose the correct sentences to complete the conversation.

A: Hi! How are you?

B: _____ 3 _____

A: By the way, my name is Thomas.

B: I'm sorry. _____ 4 _____

A: Thomas.

B: _____ 5 _____ Are you a student here?

A: _____ 6 _____ And how about you?

B: I work at a travel company.

A: Oh, really? _____ 7 _____, actually?

B: I'm a tour guide.

3. a. I'm Jason. What's your name?
c. very well, thank you.
4. a. What's your name again, please?
b. How to spell your name?
c. Is your name Thomas?
d. I don't know your name.
5. a. Oh, really!
c. I'm Jason.
6. a. Yes, I am.
c. Yes, I have.
7. a. What about you
c. Where do you work
- b. I'm from Osaka, Japan.
d. I'm working.
- b. Great!
d. Not Thomas
- b. Yes, I do.
d. Yes, I did.
- b. How are you
d. What do you do

Dialogue 2 (Items 8-10)

Directions: Complete the following conversation using the correct sentences in the box below.

a. I didn't know that	b. I'm an only child
c. You always get lots of birthday presents!	d. That sounds like fun

Mintra: How many brothers and sisters do you have, Chun?

Chun: Actually, _____ 8 _____.

Mintra: Really?

Chun: Yeah, most families in China have only one child nowadays.

Mintra: _____ 9 _____.

Chun: What about you, Mintra?

Mintra: I come from a big family. I have three sisters and two brothers.

Chun: Wow! _____ 10 _____.

Dialogue 3 (Items 11-15)

- a. Which one? b. Which ones? c. Oh, Sam. Thank you very much.
 d. Well, I like it, but it's expensive. e. Yes, but I don't really like light blue.

Sam: Look at these pants, Rebecca.

Rebecca: _____ 11 _____

Sam: The light blue ones over there. They're nice.

Rebecca: _____ 12 _____

Sam: Well, what about that sweater? It's perfect for you.

Rebecca: _____ 13 _____

Sam: This red one.

Rebecca: _____ 14 _____

Sam: Hey, let me buy it for you. It's a present!

Rebecca: _____ 15 _____

Dialogue 4 (Items 16-20)

- a. I hardly ever exercise b. Do you exercise a lot
 c. I guess I'm a real couch potato! d. Seriously
 e. How often do you exercise like that f. Are you enjoying your exercise

Golf: You're really fit, Mike. _____ 16 _____?

Mike: Well, I almost always get up early, and I lift weight for an hour.

Golf: _____ 17 _____?

Mike: Sure. And then I often go in-line skating.

Golf: Wow! _____ 18 _____?

Mike: About five times a week. What about you?

Golf: Oh, _____ 19 _____ . I usually just watch TV in my free time.

_____ 20 _____ .

Part II: Vocabulary (25 points)**Directions A: Choose the best answer to complete each sentence. (Items 21-40)**

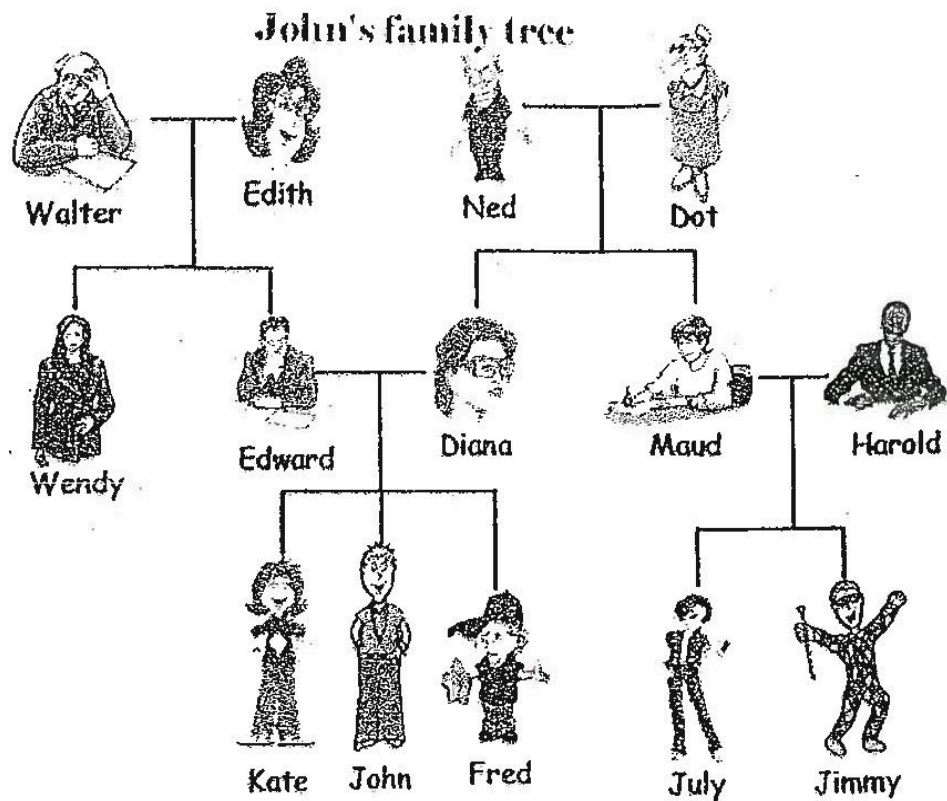
a. soccer	b. actress	c. pretty	d. single
e. Pop	f. stadium	g. vote	h. us
i. creative	j. athletic	k. semester	l. advertisement
m. airline	n. friendly	o. carpenter	p. member
q. earrings	r. take	s. independent	t. salary

21. Artists, musical composers, and writer are _____. They use their imagination to produce new ideas or things.
22. Fitri is a real _____ boy. He is physically fit and he is also good at sports.
23. Do you know Paul Smith? He studies with me in the same class this _____.
24. This product is well known by its _____ on television.
25. Jane becomes a flight attendant and works for an _____ in Japan.
26. Somchai is a _____ man. He often has good relation with other people.
27. That guy is a _____ who makes good wooden furniture.
28. In the U.S., most people can _____ in the general election when they reach eighteen years of age.
29. "Let _____ begin today's lesson by opening our books to page 156," said the teacher.
30. Yaya has been an _____ since she was young.
31. Did you watch the _____ game on television yesterday night? My favorite team, Liverpool, won the game.
32. David cannot control his passion for _____ girl in town.
33. We should arrive at the _____ before the match around 5.30 pm.
34. Bird Thongchai has many hit _____. He has fans of all ages around the country.
35. _____ is one kind of music that people like.
36. It's very good to _____ a walk in the morning.
37. My mother gave a pair of diamond _____ to my sister for her birthday.

38. Thailand is a _____ of the ASEAN community.
39. How much _____ do you get each month?
40. Natty is a very _____ girl. She can do everything by herself.

Directions B: Look at John's family tree. How are these people related to him? (Items 41-45)

a. niece	b. grandmother	c. husband	d. nephew
e. mother	f. brother-in-law	g. cousin	h. aunt

41. Diana is Jimmy and July's _____.
42. Edith is Fred's _____.
43. Edward is Maud's _____.
44. Jimmy is Ned's _____.
45. John is July's _____.

Part III: Grammar (25 points)

Directions A: Choose the word underlined which is considered ungrammatical. (Items 46 – 55)

46. A: The children who works here are from a province in the north.

a b

- B: I don't like them. They are too lazy.

c d

47. A: **What** can I find **a** bank?
 a b
 B: There **is one** on the second block.
 c d
48. **The mother divided** the birthday cake **between** the **children** at the party.
 a b c d
49. Lisa: John, please help me carry **this** box. My box is **heavier** than yours.
 a b
 John: Oh, you **look** tired. OK, I'll take **your** box.
 c d
50. A: I will go to Bangkok next week. Do you **want** to go with me?
 a
 B: Sure. **When** exactly are you going?
 b
 A: **At** ten **in** Saturday.
 c d
51. Fred's brother **does** not **live** with his family.
 a b
 I don't know **her** well. But anyway, **where** does he live?
 c d
52. A: **Does** Somying **has** enough money to buy a new house?
 a b
 B: No, **she** does **not**.
 c d
53. Pitunya and I **had** lunch with **our** parents on the last two days. They are very kind
 a b
 and **we** love **they** very much.
 c d
54. A: **Where**'s your favorite singer?
 a
 B: Bie the star.
 A: **What** kind of music **do** you like?
 b c
 B: I really **like** rock.
 d
55. **What did** Romlah **has** to **do** after work last night?
 a b c d

Directions B: Choose the best answer to best suit each item. (Items 56- 70)

56. Minnie is my cat. It is small and brown but _____ eyes are green.
 a. their b. my
 c. its d. his

72. How long has Jerry been playing the piano?
- a. Three years
 - b. Four years
 - c. Seven years
 - d. Eight years
73. Where does Jerry often read mystery novels?
- a. At the restaurant.
 - b. At the store.
 - c. At an outdoor café.
 - d. At home.
74. What are Jerry's hobbies?
- a. Reading mystery novels and sitting in an outdoor café
 - b. Reading science fictions and playing tennis
 - c. Reading mystery novels and playing tennis
 - d. Reading poems and playing the piano
75. Why is Jerry going to the store?
- a. Because he wants to play the piano.
 - b. Because he needs to buy a mystery novel.
 - c. Because he needs more sunscreen.
 - d. Because he loves shopping.

Passage 2 (Items 76-80)

A visit to Tokyo Tower

Toshi and Kenji are students in Tokyo, Japan. Today, they and their classmates are visiting Tokyo Tower. "This is a beautiful tower," says Kenji. "When was it constructed?"

"I think it was finished in 1958," says Toshi. "Is that right, Mr. Endo?"

"You're right, Toshi," says Mr. Endo. "It was started in June 1957, and it was finished in December 1958."

"Wow, that's only eighteen months," says Kenji. "That's right," says Mr. Endo. "Over one hundred fifty million people have visited the tower since it was finished."

76. How many people are there in the story?
- a. Two
 - b. Three
 - c. Four
 - d. Five

77. In the story, who is not a student?
a. Toshi	b. Kenji
c. Endo	d. none
78. When was Tokyo Tower started?
a. In December 1957.	b. In June 1957.
c. In December 1958.	d. In June 1958.
79. When was Tokyo Tower finished?
a. In 1957.	b. In 1958.
c. In 1959.	d. In 1960.
80. How long did it take to construct Tokyo Tower?
a. One year and two months.	b. One year and three months.
c. One year and four months.	d. One and a half year.

Passage 3 (Items 81-85)

Marina loves the Nature

Marina lives with her parents in a small village in Pattani. Her house is near the river. There are many fish in it and there are lots of big trees too, near the river. She likes to swim in the evening.

Marina is very sad when people cut down the trees. She loves the forest and the river, too. She wants to live in the fresh air. She wants to be a naturalist and help preserve the trees and the animals.

81. Where is Marina from?
a. Yala	b. Pattani
c. Narathiwat	d. Songkla
82. Why does she like to live here? Because.....
a. there are lots of big trees.	b. there are lots of shopping malls.
c. it is far from downtown.	d. it is near a small village.

83. What does she like to do in the evening?
a. fishing	b. planting
c. exercising	d. swimming
84. She is sad because.....
a. people cut down the trees.	b. people kill the animals.
c. people build the huts.	d. people cook in the forest.
85. What does she want to be?
a. A veterinarian	b. An architect
c. A naturalist	d. An actress

Conversation (Items 86-90)

Scott: Have you met Mali? She's the girl who is staying with Sarah's family.

Andy: No, I haven't. She's from Thailand, isn't she?

Scott: Yes, she is. She's Thai.

Andy: What is she like?

Scott: _____ 86 _____

Andy: Does she speak English?

Scott: Yes, she does. She speaks Thai and a little English.

Andy: I'd like to meet her.

Scott: O.K. Let's go.

.....

Andy: Hi! Mali. Are you enjoying your home stay?

Mali: Yes, I am. Have you ever been on a home stay?

Andy: No, I haven't.

86. Choose the best answer to complete the conversation above.
a. She likes reading.	b. She is really nice.
c. She doesn't like anything.	d. She looks like a doll.

87. How many people are there in this conversation?
- a. one
 - b. two
 - c. three
 - d. four
88. Where does Mali come from?
- a. New Zealand
 - b. Vietnam
 - c. Thailand
 - d. Malaysia
89. Who does Mali stay with?
- a. Andy
 - b. Scott
 - c. Sarah's family
 - d. Her family
90. What language does Mali speak?
- a. Thai only
 - b. Thai and English
 - c. English only
 - d. A little English

ภาคผนวก (2) บทควมวิจัย

- 2.1 การศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2.2 การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา

การศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียน
รายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
The investigation of vocabulary knowledge and scores of Ordinary National
Educational Test (O-NET) as indicators of freshmen's learning achievement in
a compulsory English course at Yala Rajabhat University

สาวิตรี มะดอมะ¹

Sawitri Madoma

มณฑา จาฎพจน์²

Monta Chatupote

Abstract

The purpose of this study was to investigate the potentiality of the following 2 factors as indicators of freshmen's potential achievement in a compulsory English course, namely learners' vocabulary knowledge and their scores of Ordinary National Educational Test (O-NET). In order to conduct the study, 250 freshmen at Yala Rajabhat University were selected through Multi-stage Sampling. Then, their O-NET scores were used to divide the selected students into two groups: low and high proficiency. Next, in order to measure their vocabulary knowledge, Nation's Vocabulary Levels Test (Version 2) was applied. An achievement test for the course "English for Communication and Learning Development" was administered in order to determine their achievement levels. O-NET scores were also used to indicate their proficiency levels, required for the

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ภาควิชาภาษา
และภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

M.A. in Teaching English as an International Language, Department of Language and
Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campas.

² รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Associate Professor, Ph.D., Department of Language and Linguistics, Faculty of Liberal
Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campas.

study. Mean, Standard Deviation, Percentage, and Pearson Correlation Coefficient were used to analyze the data. The findings revealed that the average vocabulary size of all subjects was around the 2,000 word level, while their average score of O-NET was 17.86. The size of vocabulary was significantly related to the O-NET scores of the subjects at .01, and to the achievement test in English for Communication and Learning Development Course at .01. The O-NET scores were significantly related to the achievement test in English for Communication and Learning Development Course at .01. It can be assumed that both vocabulary knowledge and O-NET scores can be used as indicators for success in their compulsory English course. This can be useful for grouping students and managing the teaching and learning process which corresponds with their potential.

Keywords: vocabulary knowledge, O-NET scores, potential achievement in a compulsory English course, first year students

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) จากนั้น จึงใช้ผลคะแนน O-NET ในการจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ และผลคะแนน O-NET วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีขนาดความรู้ด้านคำศัพท์ โดยเฉลี่ยที่ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ และมีผลคะแนน O-NET โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 17.86 นอกจากนี้ ยังพบว่าขนาดความรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอีกด้วย ในขณะที่ผลคะแนน O-NET มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET สามารถใช้เป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกลุ่มนักศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

คำสำคัญ: ความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนน O-NET ความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ นักศึกษาชั้นปีที่ 1

บทนำ

การพัฒนาองค์ความรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของการศึกษาระดับอุดมศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) และทักษะหนึ่งอันจะเป็นพื้นฐานสู่การพัฒนาศักยภาพดังกล่าว นั่นคือ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ที่มีความจำเป็นในการใช้ค้นคว้าหาความรู้และสื่อสารในโลกปัจจุบัน

Knight (1994, อ้างถึงใน Golkar & Yamini, 2007) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ ที่เป็นกุญแจสำคัญในการถ่ายทอดความหมาย Nation (1990) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ 1) รูปแบบของคำ (word form) คือ ความรู้เกี่ยวกับคำหรือกลุ่มคำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันเพื่อใช้ในการฟังหรือการอ่าน และสามารถที่จะสื่อความหมายของคำหรือกลุ่มคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง 2) ตำแหน่งของคำ (word position) คือ ความรู้เรื่องหลักไวยากรณ์และคำปรากฏรวม อีกทั้งยังหมายรวมถึงความรู้เรื่องระดับความถี่ของการใช้คำหรือกลุ่มคำต่างๆ 3) หน้าที่ของคำ (word function) คือ ความสามารถในการพิจารณาคำหรือกลุ่มคำที่ใช้ในเชิงวิชาการและคำที่ใช้เพื่อการพูด สามารถแยกแยะคำที่สุภาพและไม่สุภาพ และ 4) ความหมายของคำ (word meaning) คือ ความรู้และเข้าใจความหมายที่เกี่ยวข้องของคำหรือกลุ่มคำที่ปรากฏในประโยคได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ Cook (2001) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การรู้คำศัพท์ไม่ใช่แค่เพียงรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงความเข้าใจในรูปแบบของคำ เช่น การอ่านออกเสียง และการสะกดคำที่ใช้ในประโยคอีกด้วย คำศัพท์จะเป็นส่วนประกอบเบื้องต้นของข้อความที่สื่อสารทั้งการพูด เขียน ฟัง และอ่าน

จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หากผู้ใดขาดความรู้ในด้านคำศัพท์แล้ว ก็จะเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริพร ลิ้มตระกูล 2535, น.13) วรรณพร ศิลาขาว (2538) กล่าวว่า การสอนคำศัพท์มีความจำเป็นอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นในการ

พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร และทักษะอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความ คิดเห็นของ Goulden, Nation, and Read, (1990) ที่พบว่า การมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่อยู่ใน ระดับสูงส่งผลต่อความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน นอกจากนี้ระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษยังสามารถวัดระดับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อีกด้วย (Laufer & Goldstein, 2004; Al-Jarf, 2007)

อย่างไรก็ตาม การขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ก็ยังเป็นปัญหาหลักสำหรับนักเรียนไทย ส่วนมากที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (อนันตพร ภูสอดเงิน 2542, น.3) จากการ สรุปลผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษประจำปี การศึกษา 2554 และ 2555 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 19.22 และ 21.80 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยแต่ละสาระแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการ สื่อสาร ซึ่งเป็นสาระที่เน้นความรู้เพื่อการสื่อสาร และความเข้าใจที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริง ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ [สทศ], 2556) ซึ่งสาเหตุหนึ่ง อาจเป็นเพราะการขาดความรู้ด้านคำศัพท์

งานวิจัยของ Herman (2003) และ Zareva, Schwanenflugel, and Nikolova, (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดความรู้คำศัพท์ ระดับความสามารถทางภาษา และ ความสามารถในการอ่าน พบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษคือ ความรู้คำศัพท์ ในขณะที่ Laufer (1998) พบว่า ขนาดความรู้คำศัพท์มีความสำคัญต่อทักษะการ อ่าน และความคล่องในการสื่อสารของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าหากผู้เรียนมีความแม่นยำและมีความรู้ คำศัพท์ที่เพียงพอ ก็จะสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังทำให้ เข้าใจสื่อที่ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างลึกซึ้ง ในขณะที่เดียวกันหากผู้เรียนไม่มีความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนก็ไม่อาจเรียนภาษาได้ดี ส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (อนุ ภาพ ดลโสภณ, 2542) ดังนั้น ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรมีขนาด ความรู้คำศัพท์ที่เพียงพอที่จะใช้เป็นสื่อในการสื่อสารและเรียนขั้นสูง แม้ว่าในการเรียนรู้ภาษานั้น ยังต้องการองค์ประกอบอื่นๆพร้อมกัน อาทิเช่น หลักไวยากรณ์และการออกเสียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัด ชายแดนใต้ที่ มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จึง เป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสามจังหวัด

ชายแดนภาคใต้ ได้แก่ นราธิวาส ปัตตานี และยะลา (แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พ.ศ. 2555-2559, 2555) แต่เท่าที่ผ่านมาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกวิชา สำหรับวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยได้จัดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นรายวิชาบังคับทั่วไป เพื่อสร้างความรู้ขั้นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา แต่ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ค้นพบคือ การขาดความพร้อมทางภาษาของผู้เรียน ทั้งความรู้พื้นฐานและทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาทางภาษาเนื่องจากไม่มีความถนัด ท้ายที่สุดมหาวิทยาลัยจึงไม่อาจยกระดับคุณภาพทางการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาศักยภาพของปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ถ้าพบความสัมพันธ์ดังกล่าวก็อาจนำระดับความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET มาใช้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการจัดกลุ่มนักศึกษา รวมถึงการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน อันจะทำให้การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่วัดโดยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Nation (2008) และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำถามวิจัย

1. ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ (receptive vocabulary) ที่วัดโดยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Nation (2008) และผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นอย่างไร

2. ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ที่วัดโดยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Nation (2008) และผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สามารถใช้เป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (English for Communication and Learning Development) ได้หรือไม่ อย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1,095 คน ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยใช้คะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นเกณฑ์ เริ่มจากการใช้เทคนิค 33% ของ Hughes (1989) ในการจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อให้ได้ตัวแทนประชากรที่มีความสามารถหลากหลาย จากนั้นจึงใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและนำมาเฉลี่ยอัตราส่วนที่ใช้แต่ละคณะ จึงได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น จำนวน 254 คน รายละเอียดดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ระดับปริญญาตรี/ คณะ	การจัดกลุ่ม นักศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
			สุ่มขั้นที่ 1 (เทคนิค 33%)	สุ่มขั้นที่ 2 (ตารางของ Krejcie & Morgan)
ครุศาสตร์	นศ. กลุ่มสูง	152	50	18
	นศ. กลุ่มต่ำ		50	18
วิทยาการจัดการ	นศ. กลุ่มสูง	223	74	26
	นศ. กลุ่มต่ำ		74	26
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	นศ. กลุ่มสูง	339	112	39
	นศ. กลุ่มต่ำ		112	39
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการเกษตร	นศ. กลุ่มสูง	381	126	44
	นศ. กลุ่มต่ำ		126	44
สรุป		1,095	724	254 (คน)

2. เครื่องมือวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เวอร์ชัน 2 (Vocabulary Levels Test, version 2) พัฒนาโดย Nation (2008) เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (Read, 2000) โดยปรับเปลี่ยนจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกำหนดระดับความรู้คำศัพท์เพียง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ เนื่องจากเป็นระดับคำศัพท์ที่นักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรทราบ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนขั้นสูงต่อไป ข้อสอบแต่ละระดับมีจำนวน 10 ข้อ 30 คะแนน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ข้อ 90 คะแนน เวลา 30 นาที ตามข้อกำหนดของ Nation (2008)

2.2 ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับช่วงชั้นที่ 4 ดำเนินการสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (NIETS) โดยรูปแบบของข้อสอบจะเป็นลักษณะปรนัย 4 ตัวเลือก ผู้ได้รับการทดสอบจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น ข้อสอบจะเน้นการคิดวิเคราะห์ซึ่งครอบคลุมเนื้อหา 4 สาระ ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่นๆ และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ข้อสอบมีจำนวนทั้งหมด 70 ข้อ 100 คะแนน ผู้วิจัยได้ใช้ผลคะแนน O-NET ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยกัน 2 ขั้นตอน คือ 1) ใช้จัดกลุ่มนักศึกษาเพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ใช้เป็นคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (Achievement Test in English for Communication and Learning Development Course) รหัสวิชา 2100104 เป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ประจำวิชาสร้างร่วมกัน เพื่อวัดความสามารถหลังเรียนรายวิชาบังคับพื้นฐานแต่นำมาใช้ทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อวัดศักยภาพในการเรียน โดยได้ศึกษาคำอธิบายรายวิชา ตำราเรียน และโครงสร้างรายวิชา เพื่อวิเคราะห์เป้าหมายหรือผลสำเร็จที่ผู้สอนต้องการให้เกิดกับผู้เรียน จากนั้นจึงวิเคราะห์ประเด็นหลักในบทเรียนที่ผู้สอนเน้นมากที่สุด โดยเฉลี่ยจากชั่วโมงสอนของแต่ละบทเรียน และนำข้อสอบดังกล่าว ซึ่งเป็นข้อสอบกลางภาคและปลายภาค รวบรวมเป็นฉบับเดียวเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อสอบ (test specification) หากมีข้อสอบที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตที่วางไว้ ลักษณะการถามที่ซ้ำ และการถามที่เป็นนัยต่อการทำข้อสอบข้ออื่นก็ตัดทิ้ง รวมถึงการปรับตัวเลือกคำตอบให้ชัดเจน

และกำหนดเวลาที่ใช้สอบด้วยการหาค่าเฉลี่ยจากต้นฉบับของข้อสอบ โดยรวมแล้วข้อสอบมีจำนวน 90 ข้อ 90 คะแนน เวลา 90 นาที (Interchange, 2005) สุดท้ายจึงนำแบบทดสอบทั้งสองชุดให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลเริ่มจากการทดสอบวัดระดับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ 90 คะแนน ใช้เวลา 30 นาที จากนั้นจึงทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 90 ข้อ 90 คะแนน ใช้เวลา 90 นาที เมื่อสัปดาห์ที่สองของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัยแต่ละข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ใช้สถิติพื้นฐาน (descriptive statistical analysis) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อกำหนดหาระดับความรู้ด้านคำศัพท์แต่ละระดับ ได้แก่ ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ และเพื่อกำหนดผลคะแนน O-NET รวมถึงเพื่อกำหนดหาความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา

4.2 ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation analysis) ในการกำหนดหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนน O-NET และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นตัวชี้แนะว่าปัจจัยใดจะทำหน้าที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ (receptive vocabulary) และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความรู้คำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และคะแนนความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การทดสอบ	ทักษะที่ใช้ทดสอบ	คะแนน	Mean	S.D.	Percentage
ความรู้คำศัพท์	ระดับ 2000 คำ	30	10.30	3.44	34.33
	ระดับ 3000 คำ	30	9.64	3.98	32.13
	ระดับ 5000 คำ	30	6.81	3.29	22.70
	รวม	90	26.74	8.64	29.71
O-NET*	รวม	100	17.86	9.06	17.86
ความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	การพูด	20	6.86	3.02	34.30
	คำศัพท์	25	3.56	3.35	14.24
	ไวยากรณ์	25	7.74	2.94	30.96
	การอ่าน	20	8.91	3.83	44.55
	รวม	90	26.92	9.95	29.91

*ผลคะแนน O-NET เป็นการคำนวณจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ โดยภาพรวมอยู่ที่ 26.74 หรือ คิดเป็นร้อยละ 29.71 โดยที่นักศึกษามีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับ 2,000 คำ สูงที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 (34.33%) รองลงมา คือ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับอยู่ที่ 9.64 (32.13%) และ 6.81 (22.70%) ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพื้นฐานทางด้านคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ

จากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แสดงให้เห็นว่า โดยรวมนักศึกษามีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 17.86 เท่านั้น

สำหรับผลการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.92 หรือ คิดเป็นร้อยละ 29.91 ซึ่งนักศึกษาทำคะแนนได้ดีที่สุดในทักษะการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.91 (44.55%) รองลงมา คือ ทักษะไวยากรณ์ ทักษะการพูด และทักษะคำศัพท์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยแต่ละทักษะอยู่ที่ 7.74 (30.96%), 6.86 (34.30%) และ 3.56 (14.24%) ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สามารถทำข้อสอบได้ดีที่สุดในทักษะการอ่าน และทักษะที่นักศึกษายังทำคะแนนได้น้อย คือ ทักษะคำศัพท์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การทดสอบ		ระดับคำศัพท์	ระดับคำศัพท์	ระดับคำศัพท์	ระดับคำศัพท์
		2000 คำ	3000 คำ	5000 คำ	โดยรวม
O-NET	Pearson Correlation	.211**	.323**	.178**	.301**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.002	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.301$, $p<.01$) และเมื่อพิจารณาคำศัพท์แต่ละระดับ พบว่า ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.211$, $.323$ และ $.178$, $p<.01$ ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ระดับความรู้คำศัพท์ส่งผลต่อผลคะแนน O-NET ของนักศึกษา

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การทดสอบ		ส่วนที่ 1	ส่วนที่ 2	ส่วนที่ 3	ส่วนที่ 4	รวม
		การพูด	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การอ่าน	
ระดับคำศัพท์ 2000 คำ	Pearson Correlation	.369**	.404**	.285**	.448**	.503**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000
ระดับคำศัพท์ 3000 คำ	Pearson Correlation	.423**	.466**	.439**	.539**	.616**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000
ระดับคำศัพท์ 5000 คำ	Pearson Correlation	.365**	.323**	.312**	.465**	.489**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000
ระดับคำศัพท์โดยรวม	Pearson Correlation	.481**	.499**	.434**	.604**	.671**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.671$, $p<.01$) และเมื่อพิจารณาคำศัพท์แต่ละระดับ พบว่า ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ระดับคำศัพท์ 3,000 คำ และระดับคำศัพท์ 5,000 คำ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.503$, $.616$ และ $.489$, $p<.01$ ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ระดับความรู้คำศัพท์ส่งผลอย่างมากต่อความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การทดสอบ		ส่วนที่ 1	ส่วนที่ 2	ส่วนที่ 3	ส่วนที่ 4	รวม
		การพูด	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การอ่าน	
O-NET	Pearson Correlation	.301**	.187**	.219**	.293**	.331**
	Sig. (1-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 5 พบว่า ผลคะแนน O-NET ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.331$, $p<.01$) และเมื่อพิจารณาทักษะที่ใช้ทดสอบในแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละทักษะ พบว่า ทักษะการพูด ทักษะคำศัพท์ ทักษะไวยากรณ์ และทักษะการอ่าน มีความสัมพันธ์กับผลคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.301$, $.187$, $.219$ และ $.293$, $p<.019$ ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผลคะแนน O-NET มีผลต่อความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ระดับความรู้คำศัพท์ที่อยู่ในระดับต่ำส่งผลให้นักศึกษามีผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับต่ำไปด้วย และยังส่งผลอย่างมากต่อความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tabatabaei and Yakhabi (2011) ที่พบว่า นักศึกษาชาวอิหร่านซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีความรู้คำศัพท์

ภาษาอังกฤษที่ระดับคำศัพท์ 2,000 คำ เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ Nation (1990) ได้กล่าวถึงระดับคำศัพท์ 2,000 คำ ไว้ว่าเป็นระดับคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อใช้ในการสื่อสารขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจตีความได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น อาทิเช่น การสนทนาเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และโรงเรียนเท่านั้น ความสามารถของผู้เรียนดังกล่าวจึงขัดแย้งกับความต้องการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่กำหนดให้นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายต้องมีคำศัพท์โดยประมาณ 3,600-3,750 คำ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ และตีความเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม อีกทั้งยังคาดหวังให้ผู้เรียนสามารถสนทนา ได้ตอบ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่นักศึกษามีความรู้คำศัพท์อยู่ที่ระดับ 2,000 คำ ถือเป็นระดับคำศัพท์ที่ยังไม่เพียงพอต่อการศึกษาระดับสูงในระดับอุดมศึกษาต่อไป

ผลคะแนนความรู้คำศัพท์ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 17.86 เท่านั้น สามารถอธิบายได้ดังนี้ ลักษณะของแบบทดสอบการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นลักษณะข้อสอบที่เน้นการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน โดยครอบคลุมเนื้อหา 4 สาระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ดังนั้น ลักษณะข้อสอบจึงเป็นการตีความ การวิเคราะห์เนื้อหาจากบริบท จากลักษณะข้อสอบดังกล่าวทำให้นักศึกษาที่มีความรู้คำศัพท์ 2,000 คำ และ 3,000 คำ ที่อยู่ในระดับต่ำ ไม่สามารถที่จะวิเคราะห์และตีความเนื้อหาข้อสอบได้อย่างแม่นยำตามที่หลักสูตรคาดหวัง จึงทำให้ผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ จะเห็นได้ว่าความรู้คำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญลำดับต้นๆต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียน ดังคำกล่าวของ Nation (1990) ที่ว่า ผู้เรียนที่มีความรู้คำศัพท์ในระดับ 3000 คำ สามารถร้อยเรียงคำศัพท์ให้เกิดประโยคที่ใช้สำหรับภาษาพูด และสามารถเริ่มต้นอ่านตำราที่แท้จริงได้อย่างเข้าใจ รวมถึงสามารถสรุปเนื้อหาจากบทความที่ได้ อ่าน ดังนั้นความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถอ่านบทความ และสรุปความได้อย่างเข้าใจ จึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมต่ำไปด้วย

2. ความรู้ด้านคำศัพท์ ผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า หากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับสูง ผู้เรียนก็จะมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีเช่นกัน ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ ผู้เรียนก็จะมีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับการศึกษาของ Nemati (2010) และ Golkar and Yamini (2007) ที่พบว่า ขนาดความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่ง Nemati (2010) ได้สนับสนุนว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้คำศัพท์อยู่ในระดับสูงก็จะมีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้ดีเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าระดับความรู้คำศัพท์ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และยังส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกด้วย

ดังนั้นผลการศึกษานี้สรุปได้ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ และผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สามารถใช้เป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ ทั้งนี้ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ถือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาดังกล่าวได้ดีกว่าผลคะแนน O-NET

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าระดับความรู้ด้านคำศัพท์สามารถนำมาเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มากกว่าผลคะแนน O-NET แต่แบบทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ถือเป็นข้อสอบมาตรฐานที่มีการจัดสอบทุกปี ดังนั้นการใช้แบบทดสอบ O-NET ในการวัดความสามารถทางภาษาของผู้เรียนจึงอาจมีความเหมาะสมยิ่งกว่า เนื่องจากสามารถลดภาระต่างๆ ในการจัดสอบ รวมถึงงบประมาณของการจัดสอบอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การใช้แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอาจมีความเหมาะสมกว่าในการจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาที่หลากหลาย

1.2 ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาที่ยังไม่เพียงพอต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนั้นควรมีการกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน เช่น การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มี

ความสามารถทางภาษาต่ำ การได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง และพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อสร้างความรู้ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้คำศัพท์ ผลคะแนน O-NET และความสามารถในการเรียนรายวิชาบังคับพื้นฐานกับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากหลายปีการศึกษา เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของผลการศึกษามากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยซ้ำในประเด็นเดียวกันนี้กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ต้องการวัดความสามารถของผู้เรียนก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เกื้อต่อศักยภาพของผู้เรียน

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ การนำระดับความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนน O-NET มากำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-25.

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2555). *แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พ.ศ. 2555-2559*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2556). *สถิติจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

วรรณพร ศิลลาขาว. (2538). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศิริพร ลิ้มตระการ. (2535). *คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2556). *รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2554-2555*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.niets.or.th>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 มีนาคม 2556).

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อนันตพร ภูสอเงิน. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์จากแบบเรียน English Is Fun Book IV ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสารคาม.
- อนุภาพ ดลโสภณ. (2542). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Al-Jarf, R. (2007). Teaching Vocabulary to EFL college Students Online. *CALL-EJ Online*, 8(2).
- Cook, V. (2001). *Second language learning and language teaching*. (3rd ed.). Madison Avenue, NY: Oxford University.
- Golkar, M., & Yamini, M. (2007, December). Vocabulary and reading comprehension. *The Reading Matrix*, 7(3), pp. 88-112.
- Goulden, R., Nation, P., & Read, J. (1990). How large can a receptive vocabulary be?. *Applied Linguistics*, 11(4), pp. 341-363.
- Hermann, F. (2003, June). Differential effects of reading and memorization of paired associates on vocabulary acquisition in adult learners of English as a second language. *TESL-EJ: Teaching English as a second or foreign language*, 7(1), pp. 1-16.
- Hughes, A. (1989). *Testing for Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610
- Laufer, B. (1998). The development of passive and active vocabulary in a second language: same or different. *Applied Linguistics*, 19(2), pp. 255-271.
- Laufer, B., & Goldstein, Z. (2004, September). Testing vocabulary knowledge: Size, strength, and computer adaptiveness. *Language Learning*, 54(3), pp. 399-436.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Boston: Heinle & Heinle.

- Nation, P. (2008). *Teaching vocabulary: strategies and techniques*. Boston: Heinle Cengage Learning.
- Nemati, A. (2010, June). Proficiency and size of receptive vocabulary: Comparing EFL and ESL environments. *International Journal of Educational Research and Teaching*, 1(1), pp. 46-53.
- Read, R. (2000). *Assessing vocabulary*. Cambridge University Press.
- Richards, J.C., Hull, J., & Proctor, S. (2005). *Interchange*. (3rd ed.). Hong Kong: Golden Cup Printing.
- Tabatabaei, O., & Yakhabi, M. (2011, December). The relationship between morphological awareness and vocabulary size of EFL learners. *English Language Teaching*, 4(4), pp. 262-273.
- Zareva, A., Schwanenflugel, P. & Nikolova, Y. (2005). Relationship between lexical competence and language proficiency: Variable Sensitivity. *Studies in Second Language Acquisition*, 27, pp. 567-595.

HMO50

การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา

**Exploring Possibilities in Exempting First Year University Students from Their Required
English Course and Specifying Skills to be Developed**

สาวิตรี มะดอมะ (Sawitri Madoma)* ดร.มณฑา จาญพจน์ (Dr.Monta Chatupote)**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษเป็นจำนวนเท่าใดและศึกษาความจำเป็นในการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับความสามารถ ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ และผลคะแนน O-NET ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีนักศึกษาที่ควรได้รับการยกเว้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เนื่องจากส่วนใหญ่ (95.6%) มีความสามารถทางภาษาเทียบเท่ากับระดับ E (ตก) ของรายวิชาดังกล่าว และนักศึกษาระดับ E นั้นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษทุกทักษะ โดยเน้นทักษะคำศัพท์เป็นลำดับแรก และทักษะการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและสอดคล้องกับความจำเป็นของนักศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this study were to identify the number of Yala Rajabhat University's first year students' to be exempted from their required English course and to investigate different ability students' needs in English language skill development. The study was carried out with 250 students selected by Multi-stage Sampling. Two instruments used were the Achievement Test in English for Communication course and O-NET scores. The findings revealed that none of the first year students should be exempted from the course, since the large majority (95.6%) of them have proficiency equivalent to Grade E in the course achievement test and Grade E students need extra help to develop all language skills with vocabulary skill as a first priority, and reading skill as the last. The results can be used in managing the teaching and learning process which corresponds with their ability and needs.

คำสำคัญ: การยกเว้น รายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

Key Words: Exemption, Required English course, General English proficiency

*นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

**รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

HMO50-2

บทนำ

ทักษะภาษาอังกฤษเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) เพราะในการศึกษาขั้นสูงนั้น นักศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้และสื่อสาร

การอุดมศึกษาในไทย ใช้ผลการทดสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อิงมาตรฐาน (Standard-based achievement test) ในการประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาว่ามีความพร้อมในการศึกษาขั้นสูงมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ได้ใช้คะแนนดังกล่าวเป็นเกณฑ์หนึ่งในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ซึ่งแบบทดสอบมาตรฐานนี้เป็น การวัดความรู้รอบยอคลายช่วงชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยให้คะแนน O-NET มีน้ำหนักเท่ากับร้อยละ 30 ของเกณฑ์การคัดเลือกทั้งหมด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) นักศึกษาที่มีระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ต้องเรียนหลักสูตรปรับพื้นฐานทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้มีความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในภาควิชาบังคับต่อไป (Cotton & Conrow, 1998; Rethinasamy & Chuah, 2011; Teo & Chatupote, 2002)

นอกจากนี้ คะแนน O-NET ยังใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Exit Examination) โดยใช้ผลการเรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษา และคะแนน O-NET ในสัดส่วน 80:20 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) ดังนั้น ผลคะแนน O-NET จึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียนอันเกิดจากการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

อย่างไรก็ดี นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มักยังมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควร โดยจากการทดสอบ O-NET พบว่ารายวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50

ตลอดช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะปีการศึกษา 2554 และ 2555 ที่พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 19.22 และ 21.80 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ค่าเฉลี่ยแต่ละสาระชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยมีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสะท้อนว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) ดังนั้น เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาด้วยระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ต่ำ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้มากเท่าที่ควรภายในระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตที่จำกัด ผลที่ตามมาคือ การถอนและการสอบไม่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อดิศา และคณะ, 2547)

Tonkyn (1995) กล่าวว่านักเรียนที่มีคะแนนจากการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูง ก็มีโอกาสดูงที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในอนาคตได้เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Teo and Chatupote (2002) ที่พบว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำไปด้วย งานวิจัยของ Fakeye and Ogunnsiji (2009) ที่ศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสามารถชี้วัดความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตาม Graham (1987) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบทางภาษาว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อ

HMO50-3

ความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษ อาทิเช่น หลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

ในด้านการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับอุดมศึกษาของไทยนั้น ทบวงมหาวิทยาลัย (2544) ได้ประกาศนโยบายการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา กำหนดให้ มหาวิทยาลัยจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและ ปรับปรุงระบบการเรียนของนักศึกษา โดยให้มีการเรียน วิชาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 12 หน่วยกิตขึ้นไป ทั้งนี้ กำหนดให้ 6 หน่วยกิตแรก เป็นวิชาที่เน้นทักษะ กำพัน์และทักษะการเรียน ส่วนที่นอกเหนือจากนั้น ให้จัดตามความต้องการของแต่ละสาขาวิชา เพื่อ ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิต ให้มีความรอบรู้ สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (ราชกิจจานุเบกษา, 2548)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ (2542) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดย จัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ตลอดจนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสามารถของผู้เรียน (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพนั้น จะ นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และยกระดับมาตรฐาน การศึกษาได้สูงขึ้น ทำให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มี คุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พัชราพร, 2553) ทั้งนี้ Carroll (1947, อ้างถึงใน พัชราพร, 2553) ได้เสนอหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการ สอนที่ประสบผลสำเร็จว่าผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความ แตกต่างทางสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และ ความสนใจของผู้เรียนแต่ละบุคคล การใช้กลวิธีการ จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายของการเรียนอย่างรู้แจ้ง (Mastery Learning)

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนอง ความหลากหลายของผู้เรียนนั้น Slavin (1987) ได้เสนอ ว่า ควรจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน เรียนด้วยกัน เพื่อให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอน และพัฒนาทักษะทางวิชาการ ที่ตรงกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะเป็ผลดีทั้งกับกลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงในการยกระดับกิจกรรมการ สอนที่ทำทายความสามารถของคน และกลุ่มผู้เรียนที่มี ความสามารถต่ำในการจัดกิจกรรมที่เป็นพื้นฐาน ไม่ สลับซับซ้อน จะทำให้ผู้เรียนสนใจและไม่เบื่อหน่ายกับ เนื้อหาที่เรียน อย่างไรก็ตาม Johnson and Johnson (1987) ได้เสนอว่า ควรจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางภาษาแตกต่างกันเรียนด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนโดยไม่คำนึงถึง ความสามารถของตนเอง วัฒนาพร (2545) และ Lundgren (2008) เพิ่มเติมว่า การจัดกลุ่มเช่นนี้จะเป็น ผลดีสำหรับผู้เรียนในการสร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวก แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในหลาย ระดับ ความรับผิดชอบในกระบวนการกลุ่ม อีกทั้งยังเป็น การช่วยผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำเอาชนะอุปสรรค ทางปัญญาได้ การจัดการเรียนการสอนจะใช้แนวคิด ด้านใดที่ตรงกันข้ามนี้ อาจต้องพิจารณาสภาพแวดล้อม และปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้มีการจัดให้นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับ ทัวไป เพื่อสร้างความรู้ขึ้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ใช้วิธีการจัด หมวดหมู่เรียน กลุ่มละ 40-50 คน ตามลำดับการ ลงทะเบียน โดยไม่ได้แยกนักศึกษาตามระดับ ความสามารถทางภาษาและสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาที่ เกิดจากวิธีการจัดกลุ่มนักศึกษาดังกล่าว คือ ไม่สามารถ พัฒนานักศึกษาแต่ละบุคคลไปตามศักยภาพที่แท้จริงได้ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงก็ไม่อาจเริ่มเรียน ในระดับที่สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง ในขณะที่นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาค่ำก็ไม่

สามารถพัฒนาตนเองให้ขึ้นมาถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดได้ ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การขาดทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอยู่ในระดับอ่อนมาก ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่อาจไม่สอดคล้องกับความสามารถที่มี

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อแยกนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง โดยไม่ต้องเข้าเรียนรายวิชาดังกล่าว รวมถึงศึกษาความจำเป็นในการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน อันจะทำให้การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้อื่นเป็นจำนวนเท่าใด
2. เพื่อศึกษาความจำเป็นในการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับ

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1,095 คน ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2556)

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นคอน (Multi-stage Sampling) โดยใช้คะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นเกณฑ์

HMO50-4

เริ่มจากการใช้เทคนิค 33% ของ Hughes (1989) ในการจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อให้ได้ตัวแทนประชากรที่มีความสามารถหลากหลาย จากนั้นจึงใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและนำมาเฉลี่ยอัตราส่วนที่ใช้แต่ละคณะ จึงได้นักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น จำนวน 254 คน รายละเอียดดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ระดับปริญญาตรี/คณะ	การจัดกลุ่มนักศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
			กลุ่มชั้นที่ 1*	กลุ่มชั้นที่ 2**
ครุศาสตร์	นศ. กลุ่มสูง	152	50	18
	นศ. กลุ่มต่ำ		50	18
วิทยาการจัดการ	นศ. กลุ่มสูง	223	74	26
	นศ. กลุ่มต่ำ		74	26
มนุษย & สังคม	นศ. กลุ่มสูง	339	112	39
	นศ. กลุ่มต่ำ		112	39
วิทยา & การเกษตร	นศ. กลุ่มสูง	381	126	44
	นศ. กลุ่มต่ำ		126	44
สรุป		1,095	724	254

* สุ่มโดยใช้เทคนิค 33

** สุ่มโดยใช้ตารางของ krejcie & Morgan

2. เครื่องมือวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้อื่น เป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ประจำวิชาเป็นผู้พัฒนาและใช้จริง ผู้วิจัยนำมาใช้ทดสอบวัดศักยภาพในการเรียนรายวิชาบังคับพื้นฐานก่อนเข้าเรียนจริง โดยดำเนินการ ดังนี้ 1) วิเคราะห์เป้าหมายของรายวิชา โดยศึกษาคำอธิบายรายวิชา และ โครงสร้างรายวิชา 2) วิเคราะห์ประเด็นหลักของบทเรียน โดยเฉลี่ยจากชั่วโมงสอนของแต่ละบทเรียน 3) รวบรวมข้อสอบกลางภาคและปลายภาคเป็นฉบับเดียว คัดข้อสอบที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขต ข้อสอบซ้ำ ข้อที่เป็นนัยเชื่อมข้อสอบข้ออื่น และปรับตัวเลือกคำตอบ 4) กำหนดเวลาที่ใช้สอบด้วยการหาค่าเฉลี่ยจากคั่นฉบับของข้อสอบ ได้ข้อสอบ

จำนวน 90 ข้อ 90 คะแนน เวลา 90 นาที 5) นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) 6) ทดลองใช้แบบทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 30 คน ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผลคะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับช่วงชั้นที่ 4 ดำเนินการสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (NIETS) ข้อสอบเป็นลักษณะปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ 100 คะแนน เน้นการคิดวิเคราะห์ ครอบคลุมเนื้อหา 4 สาระ ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่นๆ และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

3. วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้ผลคะแนนจากการทดสอบ O-NET ที่ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากงานทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยตรง เพื่อนำมาใช้ในการระบุกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ในสัปดาห์ที่สองของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัยแต่ละข้อ ดังนี้

4.1 ใช้สถิติพื้นฐาน (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) นอกจากนี้ ยังใช้คะแนนมาตรฐาน Z-score คะแนนมาตรฐาน T-score และตารางไขว้ (Cross tabulation) เพื่อประเมินนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ว่าควรได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เป็นจำนวนเท่าใด

4.2 ใช้สถิติพื้นฐาน (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อคำนวณหาความจำเป็นใน

HMO50-5

ด้านการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับ

ผลการวิจัย

1. การยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตาราง 2 ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การทดสอบ	%	S.D.	N	r
O-NET	17.86	9.06	250	.331**
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ	29.91	9.95	250	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 17.86 เท่านั้น แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

ในขณะที่ผลการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 29.91 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาในขณะนี้อยู่ในระดับต่ำ

และยังพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) ของนักศึกษาสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r=.331, p<.01$) แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าความสัมพันธ์ (r) อยู่ในระดับน้อย

เพื่อให้ได้มุมมองที่ชัดเจนในการแบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ได้แบ่งผล

คะแนน O-NET เป็น 8 ระดับ ตามระบบเกรดของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดังนี้ 1) ระดับ A (90-100) = ดีเยี่ยม 2) ระดับ B+ (85-89) = ดีมาก 3) ระดับ B (80-84) = ดี 4) ระดับ C+ (70-79) = ดีพอใช้ 5) ระดับ C (60-69) = พอใช้ 6) ระดับ D+ (55-59) = อ่อน 7) ระดับ D (50-54) = อ่อนมาก 8) ระดับ E (0-49) = ตก

ตาราง 3 จุดแบ่ง (cut off points) ในการจัดกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามความสามารถของผู้เรียน

จุดแบ่งในการจัดกลุ่มนักศึกษา			
ระดับ	O-NET	f	%
E	0 - 27.49	239	95.6
D	27.50 - 39.54	7	2.8
D+	39.55 - 51.59	2	0.8
C	51.60 - 63.64	0	0.0
C+	63.65 - 75.69	1	0.4
B	75.70 - 87.64	1	0.4
B+	87.65 - 99.79	0	0.0
A	99.80 - 100.00	0	0.0
รวม		250	100.0

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ (95.6%) ในขณะที่อยู่ในระดับ E (ตก) ของผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ นักศึกษาทำคะแนนได้ดีที่สุดระดับ B (ดี) เพียงร้อยละ 0.4 นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาส่วนน้อย (0.4%) ที่ทำคะแนนได้ในระดับ C+ (ดีพอใช้) ในทางตรงกันข้าม ไม่มีจำนวนนักศึกษาที่สามารถทำคะแนนได้ในระดับ A (ดีเยี่ยม) และ B+ (ดีมาก)

HMO50-6

ตาราง 4 ตารางไขว้ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) และความสามารถในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

		ระดับความสามารถทางภาษา (O-NET)					รวม	
		E	D	D+	C+	B		
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ	C+	Count	1	1	0	0	0	2
	% of Total	.4%	.4%	.0%	.0%	.0%	.8%	
	C	Count	3	1	0	0	0	4
	% of Total	1.2%	.4%	.0%	.0%	.0%	1.6%	
	D+	Count	5	0	0	0	0	5
	% of Total	2%	.0%	.0%	.0%	.0%	2%	
D	Count	2	1	0	0	0	3	
% of Total	.8%	.4%	.0%	.0%	.0%	1.2%		
E	Count	228	4	2	1	1	236	
% of Total	91.2%	1.6%	.8%	.4%	.4%	94.4%		
			239	7	2	1	1	250
		เฉลี่ย	95.6%	2.8%	.8%	.4%	.4%	100.0%

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) อยู่ในระดับ E (ตก) ส่วนใหญ่จะมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับ E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ซึ่งคิดเป็นจำนวนนักศึกษาร้อยละ 91.2 ในขณะที่ นักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) อยู่ในระดับ D (1.6%) และระดับ D+ (0.8%) จะมีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับ E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เช่นเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (O-NET) อยู่ในระดับ C+ (0.4%) และระดับ B (0.4%) ก็มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับ E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เช่นเดียวกัน แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาในขณะที่อยู่ในระดับต่ำ ถึงแม้ว่ายังมีนักศึกษบางส่วนที่ทำคะแนนได้ในระดับที่ดีกว่า E แต่ก็ยังเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ถือเป็นระดับที่ต่ำมาก

HMO50-7

2. ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละระดับ

ตาราง 5 ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ระดับ ความสามารถ ทางภาษา (O-NET)	ค่าร้อยละ (%)				
	การพูด	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การอ่าน	รวม
E	33.70	13.84	30.36	43.85	29.33
D	50.00	32.00	45.16	65.00	46.99
D+	40.00	10.00	44.00	45.00	33.89
C+	50.00	4.00	40.00	50.00	34.44
B	40.00	4.00	40.00	60.00	34.44
เฉลี่ย	34.30	14.24	30.96	44.55	29.91

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ E ระดับ D และระดับ C+ มีความสามารถทางภาษาในทักษะการอ่านได้ดีที่สุด (43.85%, 65% และ 50% ตามลำดับ) และทำคะแนนได้น้อยที่สุดในทักษะคำศัพท์ (13.84%, 32% และ 4% ตามลำดับ) ในทางตรงกันข้าม มีเพียงนักศึกษาที่อยู่ในระดับ D+ เท่านั้น ที่ทำคะแนนในทักษะไวยากรณ์ได้ดีกว่าทักษะการพูด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 44.00 และ 40.00 ตามลำดับ นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับ B ทำคะแนนในทักษะไวยากรณ์เท่ากับทักษะการพูด โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 40.00 ทั้งสองทักษะ แสดงว่า โดยภาพรวมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แต่ละระดับมีความสามารถทางการอ่านดีที่สุด และทักษะคำศัพท์น้อยที่สุด โดยส่วนใหญ่ยังทำคะแนนในแต่ละทักษะต่ำกว่าร้อยละ 50

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ (95.6%) มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในขณะนี้เทียบเท่ากับระดับ E (ตก) ของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ และอีกบางส่วน (2.8%) มีความสามารถทางภาษาเทียบเท่ากับระดับ D (อ่อนมาก) หมายความว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ไม่สามารถได้รับการยกเว้นการเรียน

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างไรก็ตาม คณะณัติได้จากการวัดความสามารถในการเรียนรายวิชาดังกล่าวเป็นการทดสอบความสามารถก่อนเรียน ผลการวิจัยจึงทำได้เพียงรายงานว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ อยู่ในระดับ E (ตก) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาศักยภาพทางภาษาให้ขึ้นมาถึงมาตรฐานที่อุดมศึกษากำหนด และสามารถเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับ E (ตก) ได้คะแนนจากการวัดความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกทักษะ โดยทำได้ดีที่สุดในทักษะการอ่าน (43.85%) และอ่อนที่สุดในทักษะคำศัพท์ (13.84%) จึงอาจตีความได้ว่า นักศึกษาระดับ E มีความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถทางภาษาทุกทักษะ ทั้งนี้ ต้องการการพัฒนาทักษะคำศัพท์เป็นลำดับแรก และการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย ในขณะที่นักศึกษาระดับ D (อ่อนมาก) ได้คะแนนจากการวัดความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ สูงกว่าร้อยละ 50 ในทักษะการอ่าน และการพูด (65% และ 50% ตามลำดับ) แต่ทักษะที่ยังอ่อน คือ ทักษะคำศัพท์ (32%) อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาระดับ D มีความสามารถทางภาษาที่ดีพอสมควรในทักษะการอ่าน และการพูด แต่ยังคงต้องการการพัฒนาในทักษะคำศัพท์เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา และคณะ (2547) ที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีทักษะการอ่านมากที่สุด เช่นเดียวกับงานวิจัยของ พรหมรัศมี และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาระดับ D (46.99%) มีความสามารถทางภาษาที่ดีกว่านักศึกษาระดับ E (29.33%) ถึงแม้ว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มจำเป็นต้องพัฒนาในทักษะคำศัพท์เป็นลำดับ

HMO50-8

แรก แต่ด้วยระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน จึงควรพัฒนาทักษะต่างๆของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนั้น ในระดับที่แตกต่างกันตามความสามารถของนักศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนต่อใน สถานศึกษาชั้นสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรจัดการ เรียนการสอนที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียน โดยการ จัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถระดับ เดียวกัน เรียนในชั้นเรียนเดียวกัน ดังที่ Slavin (1987) เสนอว่า ควรจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับ เดียวกัน เรียนด้วยกันเพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการใน ระดับเดียวกัน ซึ่งจะเป็ผลดีทั้งกับนักศึกษาและ ครูผู้สอนในการยกระดับการสอน ไม่ว่าจะเป็ด้าน เนื้อหา สื่อการสอน ที่สอดคล้องกับความสามารถของ นักศึกษาได้เต็มศักยภาพ ยิ่งไปกว่านี้ จะทำให้การ พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาแต่ละระดับเกิดขึ้นเร็ว เพราะความสามารถที่เท่าเทียมกันทำให้สามารถ จับเคลื่อนไปได้เร็ว ทั้งนี้ Richards (1998) ได้สนับสนุน เพิ่มเติมว่านักศึกษาแต่ละบุคคลมีความรู้พื้นฐานทาง ภาษาที่หลากหลาย ทำให้มีวิธีการพัฒนาการเรียนรู้อัน แตกต่างกัน จึงควรมีการจัดกลุ่มนักศึกษาตาม ความสามารถของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ เช่นเดียวกันในการจัดกลุ่มให้นักศึกษาที่มีความสามารถ แตกต่างกัน เรียนในชั้นเรียนเดียวกัน ตามที่ Johnson and Johnson (1987) เสนอว่า ควรจัดกลุ่มนักศึกษาที่มี ความสามารถทางภาษาสูง กลาง ต่ำ เรียนในกลุ่ม เดียวกัน โดยให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง Manlove and Baker (1995) ได้เพิ่มเติมว่า การจัดกลุ่ม เช่นนี้จะทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง สามารถช่วยเหลือนักศึกษาที่อ่อนภาษาได้ และจะทำให้ นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ D นั้น มีเพียง 2.8% เท่านั้น ในขณะที่นักศึกษาที่อยู่ในระดับ E มีจำนวนมากถึง 95.6% ทั้งนี้ นักศึกษาทุกระดับมีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 ดังนั้น ด้วยบริบท และ

สภาพแวดล้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงอาจมีความเหมาะสมมากกว่าในการจัดการเรียน การสอน โดยให้นักศึกษาระดับ D เรียนในชั้นเรียนเดียวกับ นักศึกษาระดับ E โดยจัดกลุ่มให้นักศึกษาที่มีความ สามารถทั้ง 2 ระดับ เรียนในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ใน การเรียนวิชาทางภาษา และอาจเพิ่มเนื้อหาบางส่วน ให้กับกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าให้เรียนรู้ได้มากกว่า

ดังนั้นผลการศึกษสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในขณะที่อยู่ ในระดับต่ำ ทำให้ไม่สามารถได้รับยกเว้นการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ และควรจัดกลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้เรียนด้วยกัน เพื่อให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของนักศึกษา และควรเน้น การพัฒนาทุกทักษะอย่างเร่งด่วนสำหรับนักศึกษาระดับ E และเน้นทักษะคำศัพท์สำหรับนักศึกษาระดับ D

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนนั้น ควรจัดกิจกรรม การสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพทางภาษาในทุก ทักษะสำหรับนักศึกษาระดับ D และระดับ E และเน้น ทักษะคำศัพท์สำหรับนักศึกษาระดับ D

1.2 ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อาจเหมาะสมกว่าที่ จะ จัดกลุ่ม ให้นักศึกษาที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เรียนในชั้นเรียนเดียวกัน เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มความสามารถสูง กว่ามีน้อยมาก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่เรียน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ในหลายปี การศึกษาต่อเนื่องกัน เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงและความ น่าเชื่อถือของผลการศึกษามากยิ่งขึ้น

HMO50-9

2.2 ควรมีการเก็บข้อมูลระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความแม่นยำและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ผ่านการสอบ O-NET เท่านั้น นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยระบบโควตาโดยตรง และไม่ได้ผ่านการสอบ O-NET ไม่ได้นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. การวิจัยครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 เท่านั้น ดังนั้น ผลการวิจัยจึงอาจไม่สามารถอ้างอิงถึงนักศึกษาในปีการศึกษาอื่นๆ ได้

3. การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดที่เป็นการวัดความสามารถก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฯ ทำให้ผลวิจัยที่ได้เป็นเพียงการจัดระดับความสามารถทางภาษาของนักศึกษาในขณะนั้นเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียนรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำมาพยากรณ์ความสามารถทางภาษาของนักศึกษาให้มีความแม่นยำและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression) ในการพยากรณ์ความสามารถทางภาษาสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป น่าจะเป็นตัวเลือกที่ดีเพื่อมาวิเคราะห์นอกเหนือจากการใช้ตารางไขว้ (Cross tabulation)

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รศ. ดร.มณฑา จาตุพจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และปรับปรุงบทความวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ รวมถึงกำลังใจอันล้ำค่าในหลายโอกาสที่ผู้วิจัยหมกกำลังใจที่จะสู้ต่อไป

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. วราภรณ์ ศรีเพชรพันธุ์ และ ดร.พนิดา สุขศรีเมืองที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญใน

การพิจารณาตรวจแก้เครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับบทความวิจัยได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล รวมถึงผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน ซึ่งมีส่วนร่วมทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณกำลังใจที่ยิ่งใหญ่จากครอบครัวและเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา คุณประโยชน์หรือกุศลอันใดที่เกิดจากบทความฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คณาจารย์ บุคลากร และผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2555. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาคตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา.
- พัชรพร รัตนาโรภาส. 2553. รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG32 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พรรณวิศม์ เน่าธรรมสาร และคณะ. 2551. รายงานวิจัย เรื่อง ความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือก ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2555. สถิติจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษา

HMO50-10

- แห่งชาติ พ.ศ. 2542. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-25.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2548. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548. เล่ม 122 ตอนที่ 39 ง. หน้า 7-13.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ค้นเมื่อ 28 เมษายน 2556, จาก http://www.qa.kmutnb.ac.th/qa_knowledge/edu/edreformudom.pdf.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2556. รายงาน ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2554-2555. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2556, จาก <http://www.niets.or.th>.
- อดิศา เตียว และคณะ. 2547. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ชุด โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอน ภาษาดังประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Cotton, F., & Conrow, F. 1998. An investigation of the predictive validity of IELTS amongst a group of international students studying at the university of Tasmania. IELTS Research Reports. 1: 72-115.
- Fakeye, D.O. & Ogunsiji Y. 2009. English language proficiency as a predictor of academic achievement among EFL students in Nigeria. European Journal of Scientific Research. 37(3): 490-495.
- Graham, J.G. 1987. English language proficiency and the prediction of academic success. TESOL Quarterly. 21(3): 505-521.
- Hughes, A. 1989. Testing for language teachers. Cambridge: Cambridge University Press.
- Johnson, R. & Johnson, D. 1987. How can we put cooperative learning into practice?. Science Teacher. 54(6): 46-48.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. 1970. Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3): 607-610.
- Lundgren, L. 2008. Cooperative learning in the science classroom. New York: New York Press.
- Manlove, J. & Baker, D. 1995. Local constraints and opportunity to learn. In M. Hallinan (ed) Restructuring schools. New York: Plenum.
- Richards, S. 1998. ELT Spectrum. Oxford: Oxford University Press.
- Rethinasamy, S. & Chuah, K.M. 2011. The Malaysian University English Test (MUET) and its use for placement purposes: A predictive validity study. Electronic Journal of Foreign Language Teaching. 8(2): 234-245.
- Slavin, R. 1987. Ability grouping and student achievement in elementary schools: A best-evidence synthesis. Review of Educational Research. 57(3): 293-336.
- Tonkyn, A. 1995. English language proficiency standards for overseas students: Who needs what level?. Journal of International Education. 6(3): 37-61.
- Teo, A. & Chatupote, M. 2002. Criteria for placing first year students in required English courses at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. Thai TESOL Bulletin. 16(1): 1-17.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวสาวิตรี มะค่อมะ

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5511121084

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	2552

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

นักศึกษาทุนจากโครงการทุนครูทายาทมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

สาวิตรี มะค่อมะ และมณฑา จากุพจน์. (2557). การศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และผลคะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จของการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.

สาวิตรี มะค่อมะ และมณฑา จากุพจน์. (2557). การสำรวจความเป็นไปได้ในการยกเว้นการเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะที่ต้องพัฒนา. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15: “50 ปี ก้าวการอุทิศเพื่อสังคม” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 2362-2371.*